

60 ဒနာကတ်စား

ကလေးစားရင်၊ ရင်ဘတ်နှင်

ကပြားကပျား

ကလွမ်းပင်

ကိုယ်ရဲ့ ဆယ်နှစ်ရာသီပျိုးခင်းထဲမှာ
 ကလွမ်းကို တမင်တက ဖြေခဲ့ပြီ...။

ဘဝတစ်နိုင်တော့မှာလဲ...
 ခံပယ်တွေ ကိုပတ်ယူမှာ
 ကိုယ်ထပ်ပြန်သွားရမလေ...။ ။

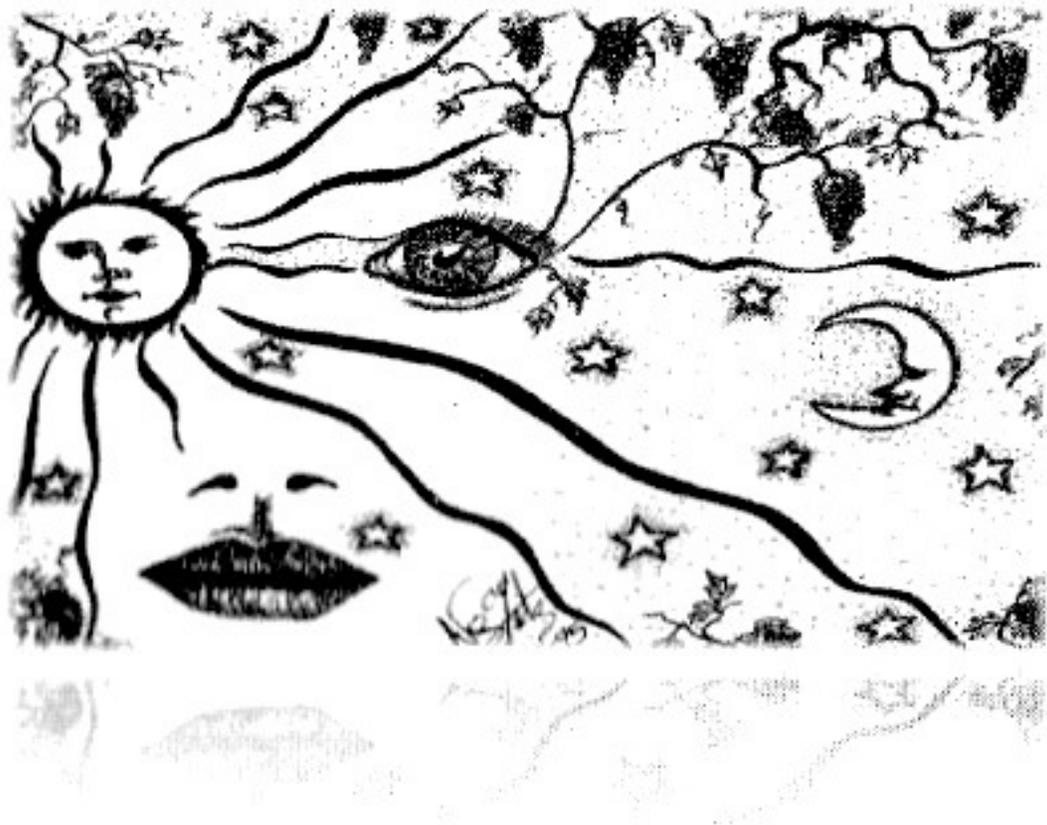
ဝန်ဒမြေ

ကမ္ဘာနှစ်တိုင်းပြောရရင်
 သူ့နဲ့စသိကတည်းက
 ဣန်ဂေါက်ကို ဣန်ဂေါက် မသိတော့တော့...။

ကမ္ဘာနှစ်တိုင်းပြောရရင်
 သူ့နဲ့ကတည်းကပြောပြနေပြန်တော့တည်းက
 ဣန်ဂေါက်ဝတ်ယောက်ထဲ မနေတတ်တော့တော့...။

ကမ္ဘာနှစ်တိုင်းပြောရရင်
 သူ့လွမ်းတာ မလွမ်းတာဟာ
 ဣန်ဂေါက်နဲ့ မဆိုင်ဘူးလေ
 ကိုယ်ကိုယ်ကို ကျေနပ်စွာပြော
 လွမ်းနေရတာကိုက ကျေနပ်စရာ...။ ။

ကဏ္ဍချစ်မြင်

ကိုယ်ရဲ့ ကချစ်သည်

မြစ်တစ်စင်းဖြစ်၏

(သို့သော်)

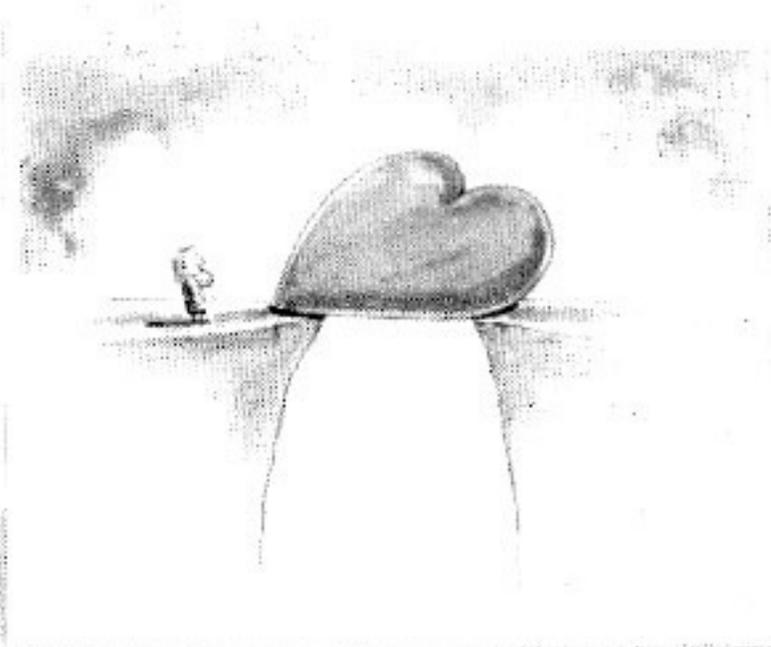
မင်းရင်ကပ်ထဲမှာ

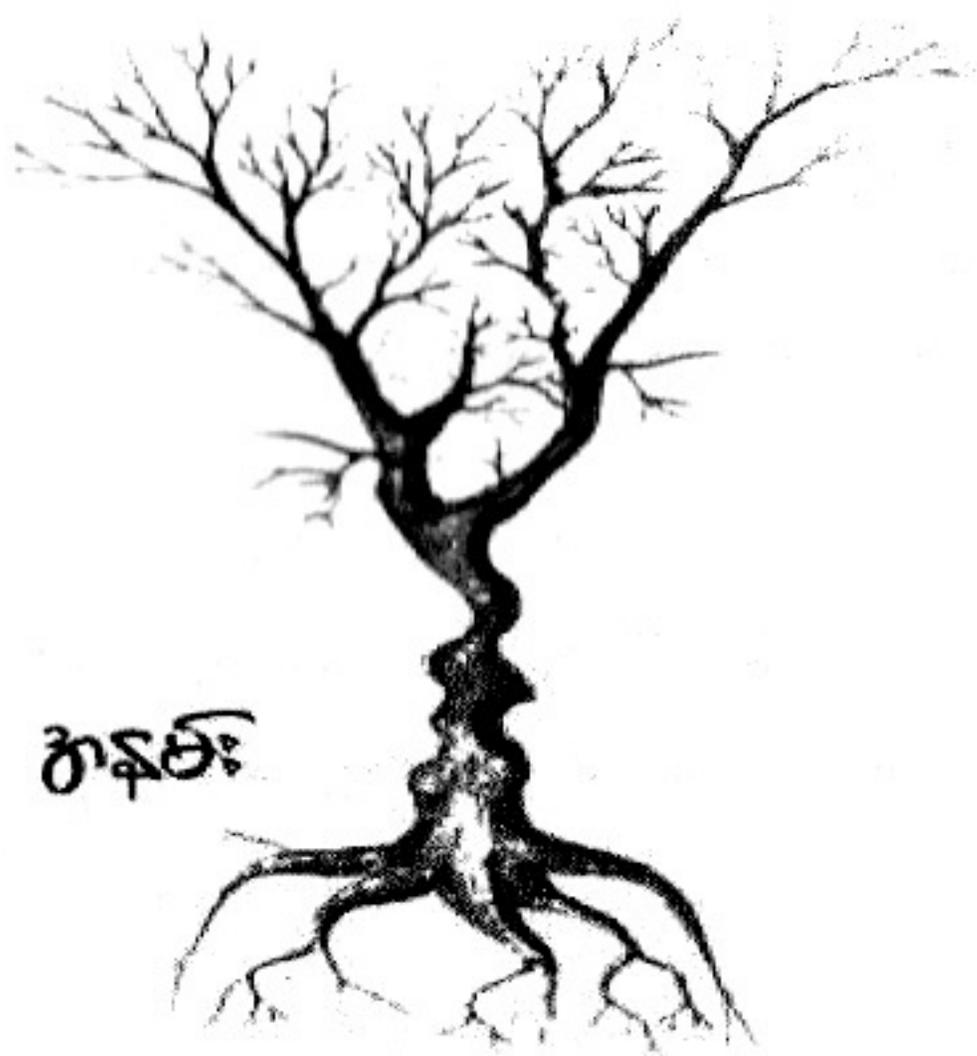
ထားရ စီးသင်းနေမည်...။

ကိုယ်ရဲ့ ကံ့ချစ်သည်
 တံတားတစ်စင်းဖြစ်၏
 (သို့သော်)
 မင်း တစ်ယောက်ထဲကိုသာ
 ဖြတ်လျှောက်ခွင့်ပြု၏...။

ကိုယ်ရဲ့ ကံ့ချစ်သည်
 နေ့တစ်စင်းဖြစ်၏
 (သို့သော်)
 မင်းတစ်ယောက်ထဲကတည်းကသာ
 လင်းစွာပေးမည်...။

ကိုယ်ရဲ့ ကံ့ချစ်သည်
 လတစ်စင်းဖြစ်၏
 (သို့သော်)
 မင်းတစ်ယောက်ထဲသာ
 ကြေးမြေခေမည်...။

ကရုဏိရ၊ ကနဗဒံ

ကဲ... ဒီဗနကပ

လနေတဲ၊ ဝါကျကို ဆွဲထူလိုက်ပြီး ထပ်လဲကျ

စွန့်ပစ်သစ်သီးတွေကလွဲရင်

စားစရာမရှိတဲ၊ ကိုယ်တံခါးရှက်ကြီးလည်း ကာခေါင်တွေမြောက်လို့...။

ကိုယ်ရဲ့ ဖျော့တော့တော့သမိုင်းထဲက “ဗ” နာဏ်ရာဟာ
 နာဏ်ရာတစ်ခု ကလေးထိုးနေတဲ့ ယန်းတစ်ပွင့်ပါလား
 ဝတ်ရုံတွေလည်း သဏ္ဍာန်ပြောင်းလို့
 ဗျာဏ်နာမဲ့ကိုလည်း တပ်လိုက် ချွတ်လိုက်နဲ့
 တစ်ဖက်သတ် စည်းကမ်းနေလိုက်တာ...။ ။

နာနာကျင်ကျင် (သို့မဟုတ်) နာနာကျည်းကျည်း
 နဲ့... သေမင်းတစ်ယောက် နာဏ်ရာတစ်ခုလေးရဲ့ နှုတ်ခမ်းတွေပါ
 ကိုယ်ကို သွေးစုပ်ဖျတ်ကောင်နာမဲ့တွေ ပေးခဲ့တာလေ...။ ။

ပိရမစ်ထဲက တလေး

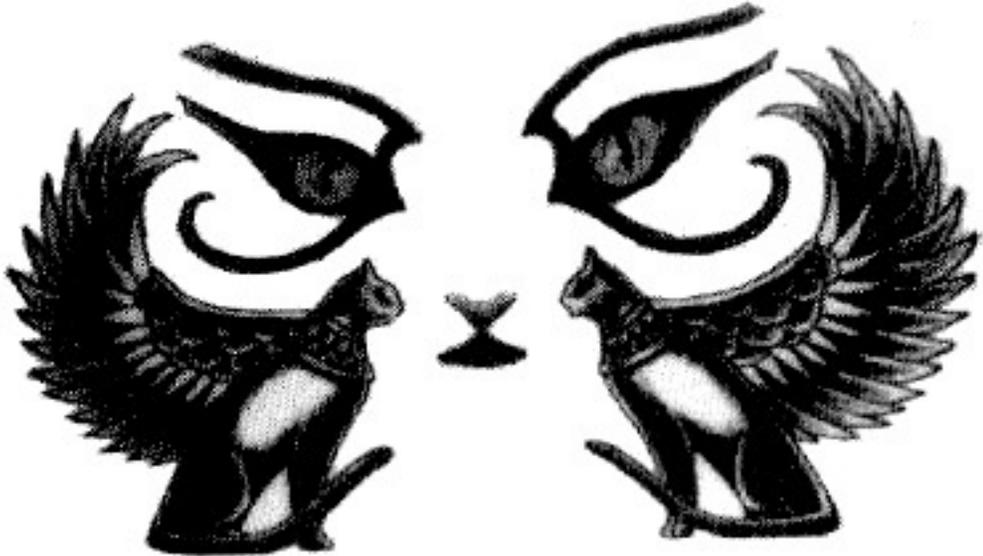

လွှမ်းမိုးကတ ဂေဟစတုရန်းရယ်
 ကမ္ဘာကို ကမ္ဘာငှာ ဝင်တိုက်ခံခဲ့ပြန်ပြီ
 ဂေဟစတုရန်း၊ ဗုဒ္ဓိလည်း
 ဖောက်ခွဲတော့၊ ကမ္ဘာငှာပြန်သွားရ...။

ဆန်းနားလှည့်လား
 နိဂုဏ်က ပိရမစ်တွေ

ကိုယ်က တိမ်တွေကိုသာ ခိုစီးချင်တာ
 မိုးဒဏ်လေဒဏ်ကို ခံနိုင်ဖို့ကျတော့၊
 နို့ညိုနို့မတင်းသေးဘူး...။

နာဝေးပြေးလမ်းပေါ် လွတ်တင်ထားတဲ့ ကိုယ်နာလွမ်းဟာ
 မိုင်တိုင် တစ်ရာတစ်ဆယ်မှာ မြေကုန်လက်ပန်းကျခဲ့တာ
 နဲဒီမှာ မိုးပျံပူဖောင်းတွေ ရှိတယ်
 ပင်လယ်စာတွေ ရှိတယ်
 ရေလိုက် ငါးလိုက် ဆက်ဆံရေးတွေ ရှိတယ်
 ထူးထူးခြားခြားတော့၊ ဗဟုတ်ပါဘူး
 ပိရမစ်ထဲ ကိုယ်ချောကျရုံလေးပါ...။ ။

နာမဂ္ဂသမား

မြေတစ်လွှမ်း လွှမ်းတယ်... ပြီးတော့ တစ်လွှမ်း

ပြီးတော့ နောက်ထပ် တစ်လွှမ်း

ကိုယ်ဟာ မင်းရှိရာ ဦးတည်နေတဲ့ နာမဂ္ဂသမားတို့ပါ

မင်းမြှောက်ပေးလား...

ကိုယ်တို့ ပညာရှိပြီးဆန်ဆန်ညာထဲက ဆူညံသံ

နဲ့ဒါ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ရဲ့ လက်ကျန်ပိုးပေါက်ကွဲသံ မဟုတ်ဘူး

ကိုယ်ဒေသနာတွေရဲ့ ဂေါ်လ်သံ...။

ကတယ်ပါ

နာမဂ္ဂသမားတွေ၊ စနစ်ကိုသာ

ကိုယ်ပွားမြှောက်ပေးခဲ့ရင်

ကိုယ်ကိုယ်ကို လက်နဲ့ရေးပြီး မြေနဲ့ဖျက်စရာမလိုဘူး...။ ။